

АНТИКОРУПЦІЙНА ЕКСПЕРТИЗА
законопроекту про внесення змін до Закону України "Про прокуратуру" в частині
оцінювання якості роботи прокурорів та відбору прокурорів на керівні
(адміністративні) посади

РЕЗЮМЕ

На запит Антикорупційного центру "МЕЖА" [листом](#) Міністерства юстиції України №31276/38-6-26/11.3.2 від 06.03.2026 р. отримано копію законопроекту про внесення змін до Закону України "Про прокуратуру" в частині оцінювання якості роботи прокурорів та відбору прокурорів на керівні (адміністративні) посади, який розроблений на виконання міжнародних зобов'язань в частині реформи системи прокуратури. Вказаний законопроект перебуває на доопрацюванні, не був оприлюднений для проведення громадського обговорення та наразі є єдиним законопроектом з окресленої тематики.

За результатами антикорупційної експертизи встановлено, що законопроект містить ряд ризиків, що потребують усунення, не враховує міжнародні зобов'язання та вимоги національних актів стратегічного характеру:

- 1) Законопроект не скасовує зміни, впроваджені у липні 2025 року, щодо призначення на посаду прокурора поза конкурсом.
- 2) Законопроект не окреслює жодних нормативних вимог до процедури проведення оцінювання та відбору прокурорів, зокрема, в частині порядку (етапів) оцінювання/відбору, строків, критеріїв оцінювання, гарантій прозорості процесу, участі громадськості тощо.
- 3) Законопроект запроваджує надмірну дискрецію під час оцінювання відповідності кандидатів критеріям професійної компетентності та добросовісності.
- 4) Законопроект породжує ризик неформальних домовленостей, тиску з метою призначення на посаду "необхідних" кандидатів.
- 5) Законопроектом пропонується надати надмірні повноваження Раді прокурорів України щодо погодження та призначення кандидатів до складу комісії з оцінювання якості роботи прокурорів та відбору прокурорів на адміністративні посади в Офісі Генерального прокурора, в обласній та окружних прокуратурах, а також комісії з оцінювання якості роботи прокурорів САП.
- 6) Законопроект не враховує особливий статус САП при формуванні комісії з оцінювання якості роботи прокурорів САП.
- 7) Законопроектом не передбачена участь незалежних спостерігачів до діяльності Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів, Ради прокурорів України, комісій з оцінювання якості роботи прокурорів відповідно до вимог заходу КСП.

КОНТЕКСТ

Система прокуратури потребує вагомих інституційних змін задля підвищення верховенства права, законності та безпеки в країні. Навпаки – підходи, за яких правоохоронна система під процесуальним контролем органів прокуратури перетворюється в засіб політичного тиску та поборів, мають бути викоринені.

Після липневих подій 2025 року та активну участь Офісу Генерального прокурора в процесі повалення незалежності антикорупційних органів, необхідність нагальної, комплексної реформи набула ще більшого значення.

Реформа органів прокуратури є пріоритетом у 2026 році на шляху євроінтеграції. Так, у грудні 2025 року у спільній [заяві](#) Єврокомісарки Марти Кос та Віцепрем'єр-міністра Тараса Качки наголошено, серед іншого, на необхідності запровадити прозору, конкурентну процедуру відбору прокурорів на основі заслуг, яка включає оцінку професійної компетентності та доброчесності.

Удосконалення процесу відбору прокурорів на адміністративні посади та запровадження процедур оцінки якості їх роботи залишається в фокусі уваги міжнародних партнерів та згадується у національних документах стратегічного характеру, таких як Дорожня [карта](#) з питань верховенства права; [План](#) заходів, спрямованих на виконання Комплексного стратегічного плану реформування органів правопорядку як частини сектору безпеки і оборони України на 2023-2027 роки (далі - КСП). Окрім того, це є частиною рекомендацій [GRECO](#) (рекомендація №XXV).

Так, Захід 4.6.4. КСП передбачає *розроблення та подання до Верховної Ради України законопроектів, спрямованих на впровадження прозорої та інклюзивної процедури добору і відбору на посади в органах правопорядку, включаючи відповідні керівні посади в органах правопорядку та прокуратури, на основі професійних компетенцій і доброчесності з урахуванням кращих національних та міжнародних практик проведення конкурсних процедур. Залучення незалежних спостерігачів до діяльності Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів, Ради прокурорів України, комісії з оцінювання якості, вивчення та систематизація практики діяльності таких органів, надання рекомендацій щодо підвищення ефективності їх роботи.*

Водночас п. 1.2 (3) Дорожньої карти з питань верховенства права вимагається прийняття закону, що забезпечить більш прозорий та заснований на заслугах відбір прокурорів на керівні (адміністративні) посади Офісі Генерального прокурора (керівника та заступника керівника підрозділу), обласних та окружних прокуратурах (керівника та заступника керівника органу прокуратури, підрозділу в його складі), який включає: чіткі критерії оцінювання кандидата на посаду, включно із професійною компетентністю та доброчесністю; прозору, конкурентну та меритократичну процедуру відбору, що включає перевірку професійної компетентності та доброчесності тощо.

З урахуванням змісту вказаних заходів, можна виділити наступні критерії за якими варто оцінювати відповідні законодавчі ініціативи, які стосуються діяльності Офісу Генерального прокурора:

- Впровадження прозорої та інклюзивної процедури добору і відбору на керівні посади в прокуратурі;
- Визначення чітких критеріїв оцінювання кандидата на посаду, включно із професійною компетентністю та доброчесністю;
- Залучення незалежних спостерігачів до діяльності КДКП, Ради прокурорів України та комісії з оцінювання якості, вивчення та систематизація практики діяльності таких органів.
- Окремим критерієм оцінки цього законопроекту справедливо зазначити також скасування змін, які були внесені законопроектом 12414 в частині непрозорих призначень на посади в Офісі Генерального прокурора та в місцевих прокуратурах без конкурсних процедур. Застосування такого контекстуального критерію при оцінці пов'язаний з тим, що за умов збереження необґрунтованих широких дискреційних повноважень Генерального прокурора, заходи щодо впровадження практик меритократичного відбору на адміністративні посади в прокуратурі не досягнуть своєї кінцевої мети.

На виконання зазначених вимог Офіс Генерального прокурора розробили [законопроект](#) про внесення змін до Закону України “Про прокуратуру” в частині оцінювання якості роботи прокурорів та відбору прокурорів на керівні (адміністративні) посади, яким пропонується:

- створити спеціальні комісії з оцінювання якості роботи прокурорів та відбору прокурорів на адміністративні посади в Офісі Генерального прокурора, обласних/окружних прокуратурах та комісію з оцінювання якості роботи прокурорів САП;
- визначити категорії адміністративних посад, які підпадають під запропонований порядок відбору та належать до відання конкретної комісії;
- визначити періодичність оцінки якості роботи;
- визначити критерії професійної компетентності та доброчесності для кандидатів тощо.

Незважаючи на необхідність впровадження вказаних змін, законопроект містить ряд ризиків та недоліків, що потребують усунення, не враховує міжнародні зобов'язання та вимоги національних актів стратегічного характеру, зокрема рекомендації GRECO, Дорожньої карти з питань верховенства права, КСП, а також не відповідає пріоритетам, заявленим у спільній заяві Єврокомісарки Марти Кос та Віцепрем'єр-міністра Тараса Качки.

РИЗИКИ ТА НЕДОЛІКИ ЗАКОНОПРОЄКТУ

1. Законопроект не скасовує зміни, впроваджені у липні 2025 року, щодо призначення на посаду прокурора поза конкурсом.

У липні 2025 року законопроект №12414, спрямований на обмеження автономії та повноважень НАБУ й САП, містив ряд і інших шкідливих ініціатив, що лише поглиблюють інституційні проблеми органів прокуратури. У липні 2025 року легалізували можливість під час воєнного стану призначати на посаду прокурора поза конкурсною процедурою, тим більше осіб з-поза системи прокуратури (п.5-4 Перехідних положень ЗУ “Про прокуратуру”). Фактично це означає, що в системі прокуратури можуть працювати особи без конкурсного відбору, тестування та перевірки доброчесності. Такий підхід цементує практики фаворитизму, коли ключові посади обіймають не найбільш компетентні кандидати, а наближені до керівництва особи.

Більше того, це не відповідає принципу меритократичності відбору на публічні посади відповідно до стандартів ОЕСР, та якого вимагає від нас ЄС в останніх звітах про розширення за 2024 та 2025 роки.

Удосконалюючи системи відбору на адміністративні посади, Офіс Генерального прокурора намагається уникати цього болючого питання та нарешті зробити повний відкат всіх шкідливих змін, які проголосували 22 липня 2025 року, ухваливши законопроект №12414. Перш за все, мова йдеться про скасування змін в частині можливого призначення прокурорів поза конкурсом.

Рекомендація: Додати норми, які скасовують п. 5-4 Перехідних положень Закону України “Про прокуратуру”.

2. Законопроект не окреслює жодних нормативних вимог до процедури проведення оцінювання та відбору прокурорів, зокрема, в частині порядку (етапів) оцінювання/відбору, строків, критеріїв оцінювання, гарантій прозорості процесу, участі громадськості тощо.

Наразі коло питань, на вирішення яких спрямований законопроект обмежується роллю комісій з оцінювання та відбору прокурорів на адміністративні посади в різних органах прокуратури, їх складу, періодичності оцінки, та закріплення як обов'язкової вимоги відповідності критеріям професійної компетентності та доброчесності кандидатів у процесі відбору.

Всі ключові процедурні положення мають бути (або не будуть) передбачені в актах Ради прокурорів відповідно до п.6 ст. 38-1 та 38-2 законопроекту:

- “Порядок проведення оцінювання прокурорів усіх рівнів визначається Положенням про оцінювання якості роботи прокурорів, яке затверджується Радою прокурорів України”;
- “Повноваження, порядок роботи комісії з оцінювання якості роботи прокурорів та відбору прокурорів на адміністративні посади, яка створюється в Офісі Генерального прокурора, обласних прокуратурах, та комісії з оцінювання якості роботи прокурорів Спеціалізованої антикорупційної прокуратури визначаються відповідними порядками”;
- “Відбір прокурорів на адміністративні посади, передбачені пунктами 4–15 частини першої статті 39 цього Закону, проводиться відповідно до Порядку відбору на адміністративні посади в Офісі Генерального прокурора, обласних і окружних прокуратурах, який затверджується Радою прокурорів України”;
- “Показники відповідності критеріям професійної компетентності й доброчесності та засоби їх встановлення затверджуються Радою прокурорів України”.

Таким чином, з положень запропонованого законопроекту не вдається зробити висновок про прозору, конкурентну, меритократичну процедуру призначення на адміністративні посади, оскільки законопроект її майже не регламентує.

Рекомендація: Визначити у законопроекті основні засади та вимоги до процедури проведення оцінювання та відбору прокурорів, а саме в частині порядку (етапів) оцінювання/відбору, строків, критеріїв оцінювання якості роботи, гарантій прозорості процесу, можливої участі громадськості тощо. Лише на основі чітко визначених в законі вимог до процедури оцінювання та відбору прокурорів детальна регламентація може бути викладена в підзаконних актах Ради прокурорів.

3. Можливість дискреції під час оцінювання відповідності кандидатів критеріям професійної компетентності та доброчесності.

З положень законопроекту слідує, що відповідність кандидатів критеріям професійної компетентності та доброчесності лише “враховується” Радою прокурорів чи комісією під час відбору. Так, законопроектом пропонується викласти ч. 5 ст. 39 у наступній редакції:

*“5. Рада прокурорів України під час відбору кандидатів та вирішення питання щодо надання рекомендації для призначення на адміністративну посаду, передбачену пунктами 6–8, 11 частини першої цієї статті, **враховує** відповідність кандидата критеріям професійної компетентності та доброчесності.*

*Комісії з оцінювання якості роботи прокурорів та відбору прокурорів на адміністративні посади в Офісі Генерального прокурора, обласній та окружних прокуратурах під час відбору на адміністративні посади, передбачені пунктами 4–5 частини першої цієї статті та пунктами 9, 10, 12–15 частини першої цієї статті, **враховують** відповідність кандидата критеріям професійної компетентності та доброчесності.”*

Кандидат на адміністративну посаду має **відповідати** критеріям компетентності та доброчесності, а **не лише такі критерії мають бути врахованими** під час відбору. Справа в тім, що процес “врахування” передбачає можливість часткового або вибіркового врахування таких критеріїв, тобто не в повній мірі (як наслідок, навіть часткова відповідність критеріям може означати врахування під час відбору).

Як приклад, у ЗУ “Про Бюро економічної безпеки” ця вимога зазначена як обов’язкова та не допускає двоякого тлумачення: “з числа кандидатів, які пройшли тестування, співбесіду та перевірки (...) кандидата відбирає не більше двох кандидатів, які (...), **а також відповідають критеріям професійної компетентності та доброчесності, (...).**”

Рекомендація: Викласти запроповану законопроектom ч. 5 ст. 39 у такій редакції: “5. Під час відбору кандидатів та вирішення питання щодо надання рекомендації Радою прокурорів для призначення на адміністративну посаду, передбачену пунктами 6–8, 11 частини першої цієї статті, відібрані кандидати мають відповідати критеріям професійної компетентності та добросовісності.

Під час відбору на адміністративні посади, передбачені пунктами 4–5 частини першої цієї статті та пунктами 9, 10, 12–15 частини першої цієї статті Комісією з оцінювання якості роботи прокурорів та відбору прокурорів на адміністративні посади в Офісі Генерального прокурора, обласній та окружних прокуратурах, відібрані кандидати мають відповідати критеріям професійної компетентності та добросовісності.”

4. Комісія пропонує двох кандидатів на вибір для призначення на адміністративну посаду, що створює ризики неформальних домовленостей, тиску з метою призначення на посаду.

Наприклад, відповідно до запропованої ч. 3 ст. 38-3: “Комісія з оцінювання якості роботи прокурорів та відбору прокурорів на адміністративні посади в Офісі Генерального прокурора вносить Генеральному прокурору відповідні рекомендації про призначення відібраних **двох кандидатів на кожну з вакантних адміністративних посад, передбачених пунктами 4 та 5 частини першої статті 39 цього Закону.**”

Більше того, необхідність подати двох кандидатів в обов’язковому порядку не вирішує питання, якщо за результатами конкурсу відповідатиме вимогам лише одна особа. Окрім того, постає питання: чи означатиме відсутність другого, відповідного посаді, кандидата необхідність повторного проведення відбору. Відповідно, з цього випливає ризик можливих маніпуляцій з метою проведення відбору у тій кількості разів, яка дозволить призначення “необхідного кандидата”.

Рекомендації:

1) Викласти запропонований законопроектom абз. 2 ч. 2 ст. 38-3 у такій редакції: “Рада прокурорів України вносить Генеральному прокурору відповідні рекомендації про призначення відібраних **не більше** двох кандидатів на кожну з вакантних адміністративних посад, передбачених пунктами 6–8, 11 частини першої статті 39 цього Закону.”

2) Викласти запроповану законопроектom абзц. 2 ч. 3 ст. 38-3 у такій редакції: “Комісія з оцінювання якості роботи прокурорів та відбору прокурорів на адміністративні посади в Офісі Генерального прокурора вносить Генеральному прокурору відповідні рекомендації про призначення відібраних **не більше** двох кандидатів на кожну з вакантних адміністративних посад, передбачених пунктами 4 та 5 частини першої статті 39 цього Закону.”

3) Викласти запроповану законопроектom абзц. 2 ч. 4 ст. 38-3 у такій редакції: “Комісія з оцінювання якості роботи прокурорів та відбору прокурорів на адміністративні посади в обласній і окружних прокуратурах вносить керівнику обласної прокуратури відповідні рекомендації про призначення відібраних **не більше** двох кандидатів на кожну з вакантних адміністративних посад, передбачених пунктами 9, 10, 12–15 частини першої статті 39 цього Закону.”

5. Законопроектom пропонується надати надмірні повноваження Раді прокурорів України щодо погодження та призначення кандидатів до складу комісії з оцінювання якості роботи прокурорів та відбору прокурорів на адміністративні посади в Офісі Генерального прокурора, в обласній та окружних прокуратурах, а також комісії з оцінювання якості роботи прокурорів САП.

Положеннями чч. 2-6 ст. 38-3 законопроекту запроваджені широкі повноваження Ради прокурорів України щодо погодження та призначення кандидатів до складу комісії з оцінювання якості роботи прокурорів та відбору прокурорів на адміністративні посади. Відповідно до ч. 2 ст. 38-3 законопроекту, **комісія з оцінювання якості роботи прокурорів та відбору прокурорів на адміністративні посади в Офісі Генерального прокурора утворюється наказом Генерального прокурора, за погодженням з Радою прокурорів України у складі семи осіб, із яких шість прокурорів, які обіймають адміністративні посади, та один член Ради прокурорів України.**

Положеннями ч. 3 ст. 38-3 передбачено, що **комісія з оцінювання якості роботи прокурорів та відбору прокурорів на адміністративні посади в обласній та окружних прокуратурах утворюється наказом керівника обласної прокуратури з числа прокурорів, які обіймають адміністративні посади, у складі семи осіб за погодженням з Радою прокурорів України.**

Положеннями ч. 4 ст. 38-3 встановлено, що Рада прокурорів України має повноваження не лише погоджувати склад відповідних комісій та делегувати свого представника до комісій, що утворюються при Офісі Генерального прокурора, але й здійснює істотний вплив на формування їх персонального складу, оскільки у разі непогодження запропонованих кандидатів відповідні органи зобов'язані подавати нових кандидатів на розгляд. Зокрема, законопроектом встановлено, **що у разі непогодження Радою прокурорів України кандидатів до складу комісії з оцінювання якості роботи прокурорів та відбору прокурорів на адміністративні посади в Офісі Генерального прокурора, комісії з оцінювання якості роботи прокурорів та відбору прокурорів на адміністративні посади в обласних та окружних прокуратурах або комісії з оцінювання якості роботи прокурорів САП, Офіс Генерального прокурора, САП чи обласна прокуратура повинні внести на розгляд Ради нову кандидатуру.**

Крім того, положеннями абз. 2 ч. 4 ст. 38-3 передбачено, що у разі повторного непогодження Радою прокурорів кандидатів до складу комісій вона самостійно визначає (делегує) відповідних членів комісій.

Таким чином, у зв'язку з відсутністю у проекті закону чітко визначених критеріїв, за якими Рада прокурорів України здійснює оцінку кандидатів до складу комісій, Рада прокурорів України наділяється необмеженою дискреційною владою щодо формування комісій на всіх рівнях, що створює ризики свавільного прийняття рішень та непрозорого відбору кандидатів до комісій.

Рекомендація: Встановити чіткі критерії та строки за якими Рада прокурорів України здійснює розгляд та погодження кандидатів до складу комісії з оцінювання якості роботи прокурорів та відбору прокурорів на адміністративні посади в Офісі Генерального прокурора, комісії з оцінювання якості роботи прокурорів та відбору прокурорів на адміністративні посади в обласній та окружних прокуратурах, комісії з оцінювання якості роботи прокурорів САП.

Визначити в положеннях ст. 38-3 законопроекту вимоги до обґрунтованості рішень Ради прокурорів України при погодженні кандидатів до комісій.

6. Законопроект не враховує особливий статус САП при формуванні комісії з оцінювання якості роботи прокурорів САП.

Законопроектом пропонується, серед іншого, внести зміни до Закону України “Про прокуратуру”, доповнивши частину дев'яту статті 8-1 пунктом 7-2 та статтею 38-3, що прямо впливає на інституційний дизайн САП.

Зокрема, ч. 9 ст. 8-1 Закону України “Про прокуратуру” пропонується доповнити пунктом 7-2, яким до повноважень заступника Генерального прокурора - керівника САП додається повноваження

затверджувати склад комісії з оцінювання якості роботи прокурорів САП, склад якої погоджується Радою прокурорів України.

Відповідно до положень ст. 38-2 законопроекту, якщо Рада прокурорів України не погодила кандидатів до складу комісії з оцінювання якості роботи прокурорів та відбору прокурорів на адміністративні посади в Офісі Генерального прокурора, комісії з оцінювання якості роботи прокурорів та відбору прокурорів на адміністративні посади в обласній та окружних прокуратурах, комісії з оцінювання якості роботи прокурорів САП, то Офіс Генерального прокурора, САП, обласна прокуратура надають нового кандидата. **У разі повторного непогодження Радою прокурорів України кандидатів до складу комісії вона самостійно визначає (делегує) відповідних членів комісії (тих, які не погоджені).**

Таким чином, Рада прокурорів України отримує надмірно широкі дискреційні повноваження щодо формування комісій з оцінки якості роботи прокурорів без врегулювання критеріїв погодження кандидатів до складу комісії та можливість одноособово сформувавши відповідні комісії у разі повторного непогодження кандидатів до складу комісії.

САП відповідно до положень ст. 8-1 Закону України “Про прокуратуру” є юридичною особою публічного права, що організаційно та функціонально підпорядковується безпосередньо заступнику Генерального прокурора – керівнику САП (особі, яка виконує його обов’язки). САП має власну структуру підрозділів для документообігу, внутрішнього контролю, управління персоналом та інших функцій, необхідних для виконання антикорупційних завдань. Накази керівника САП є обов’язковими для виконання всіма працівниками, що забезпечує самостійність у прийнятті рішень і реалізації повноважень.

Положеннями ст. 29-1 Закону України “Про прокуратуру” також встановлений окремий порядок добору кандидатів та їх призначення на посади у САП за результатами відкритого конкурсу, який проводить конкурсна комісія.

Положеннями ч. 10 ст. 8-1 Закону України “Про прокуратуру”, зовнішня незалежна оцінка (аудит) ефективності діяльності САП здійснює Комісія у складі трьох осіб, які призначаються Генеральним прокурором на підставі пропозицій міжнародних та іноземних організацій.

Таким чином, змістовний аналіз положень ст. 8-1 та 29-1 Закону України “Про прокуратуру” вказує на чітку логіку законодавця при запровадженні особливих процедур конкурсного відбору кандидатів на посади у САП та оцінку її ефективності.

Безпідставне розширення дискреційних повноважень Ради прокурорів України з можливістю одноособово сформувавши комісію з оцінювання якості роботи прокурорів САП створює ризики для особливого статусу САП та незалежності його прокурорів.

Крім того, зважаючи на теперішній склад Ради прокурорів України, існують значні ризики щодо можливого здійснення впливу на них з метою ухвалення незаконних рішень в контексті формування комісій з оцінювання якості роботи прокурорів САП. Абсолютна більшість членів Ради прокурорів України є прокурорами Офісу Генерального прокурора та місцевих прокуратур. З урахуванням поточного правового та організаційного контексту діяльності Офісу Генерального прокурора, а також неповного скасування поправок, внесених законопроектом № 12414, зазначені особи перебувають у прямій трудовій та процесуальній залежності від Генерального прокурора України, який може використовувати надані йому повноваження для здійснення незаконного впливу на діяльність САП.

Рекомендація: При запровадженні системи оцінювання якості роботи прокурорів САП необхідно врахувати її особливий статус у загальній системі прокуратури. Замість надання необмежених повноважень Раді прокурорів України доцільно врахувати вже запроваджену систему конкурсного відбору прокурорів САП відповідно до положень ст. 29-1 Закону України “Про прокуратуру”, якою встановлено проведення конкурсу Конкурсною комісією у складі шести осіб: трьох, визначених Генеральним прокурором на підставі пропозицій Ради прокурорів України, та трьох на підставі

пропозицій міжнародних і іноземних організацій, що надають Україні технічну допомогу у сфері запобігання та протидії корупції.

Таким чином, пропонується положеннями ч. 3 ст. 38-2 законопроекту встановити, що комісія з оцінювання якості утворюється наказом заступника Генерального Прокурора – керівника САП, до складу якої входять:

- 1) три особи, визначені заступником Генерального Прокурора – керівника САП на підставі пропозицій міжнародних та іноземних організацій, які відповідно до міжнародних або міждержавних угод надають Україні міжнародну технічну допомогу у сфері запобігання і протидії корупції;
- 2) три особи – представники Ради прокурорів України.

Положення ч. 4 ст. 38-2 законопроекту виключити.

7. Законопроектом не передбачена участь незалежних спостерігачів до діяльності Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів, Ради прокурорів України, комісії з оцінювання якості роботи прокурорів відповідно до вимог заходу КСП.

У застереженнях, викладених у пп. 5 та 6 антикорупційної експертизи законопроекту, вже зазначалося про недопустимість наділення Ради прокурорів України надмірно широкими дискреційними повноваженнями щодо формування комісій з оцінювання якості роботи прокурорів та відбору прокурорів на адміністративні посади. Разом із тим окремо слід акцентувати увагу на тому, що участь незалежних спостерігачів у здійсненні зазначених процедур законопроектом взагалі не передбачена.

Одним із критеріїв заходу 4.6.4 КСП, визначено залучення незалежних спостерігачів до діяльності Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів, Ради прокурорів України та комісії з оцінювання якості. Таким чином, у межах заходу 4.6.4 під незалежним спостерігачем слід розуміти особу, яка не є представником КДКП або Ради прокурорів України. З огляду на те, що зазначений захід стосується оцінювання якості роботи прокурорів та відбору прокурорів на керівні (адміністративні) посади, під незалежним спостерігачем також доцільно розуміти особу, яка не є представником органів прокуратури.

Водночас положеннями ст.ст. 38-1, 38-2 та 38-3 законопроекту передбачається проведення оцінювання якості роботи прокурорів та відбір на керівні (адміністративні) посади виключно за участю делегованих до відповідних комісій прокурорів та представників Ради прокурорів України, без залучення незалежних спостерігачів.

Також слід зазначити, що законопроект у такій редакції не відповідає стратегічному пріоритету КСП викладеному в п. 6.2 II Розділу КСП, яким за мету встановлено сприяння активній участі громадянського суспільства у взаємодії з органами правопорядку та прокуратури.

Рекомендація: Виконання заходів КСП є обов'язковим для органів прокуратури і органів правопорядку та є прямою вимогою Європейського Союзу до України в контексті євроінтеграції. З урахуванням викладеного, законопроект повинен обов'язково визначити статус та повноваження незалежних спостерігачів у здійсненні оцінки якості роботи прокурорів та у конкурсному відборі на керівні (адміністративні) посади, передбачені пунктами 4–15 частини першої статті 39 Закону України “Про прокуратуру”, як цього вимагає захід 4.6.4. КСП.

ВИСНОВОК

Законопроект потребує доопрацювання, оскільки не в повній мірі відповідає міжнародним зобов'язанням та вимогам національних актів стратегічного характеру, зокрема рекомендаціям

GRECO, Дорожній карті з питань верховенства права, КСП, а також пріоритетам, заявленим у спільній заяві Єврокомісарки Марти Кос та Віцепрем'єр-міністра Тараса Качки.